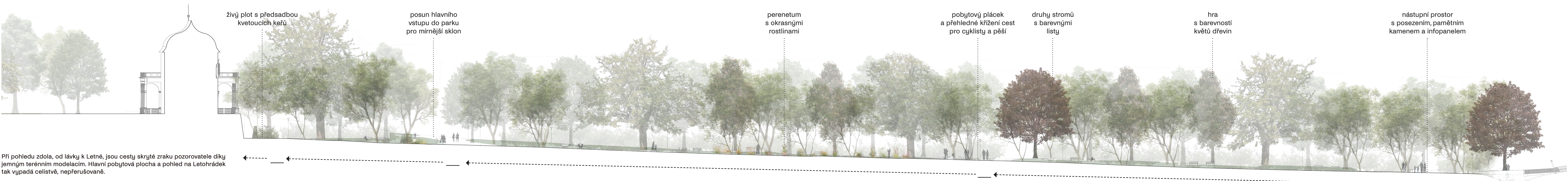

Proto návrh klade důraz na zachování podoby sadu a autentické provedení zahraničnického detailu. To nám dovolí skutečnost, že Chotkovy sady jsou součástí areálu Pražského hradu, pod který spadá jejich správa. Udržba takového parku totiž samozřejmě potřebuje odbornou péči, i když se návrhem a volbou prvků zahraničnického detailu snažíme budovat management racionalizovat. S tím souvisí i přizpůsobení navrhovaného sortimentu klimatické změně při zachování pravdivosti výsadyb.

Vstup do parku bude uvozen navráťivší se sochou Dívka s jablkem, která je umístěna do původní polohy na nároží. Socha je osazena do reprezentativního záhonu keřů s příměsí trvalce. Původní tisícová skupina keřů v centrálním palouku bude redukována z východní strany tak, aby vznikl při vstupu do parku průhled na centrální část.

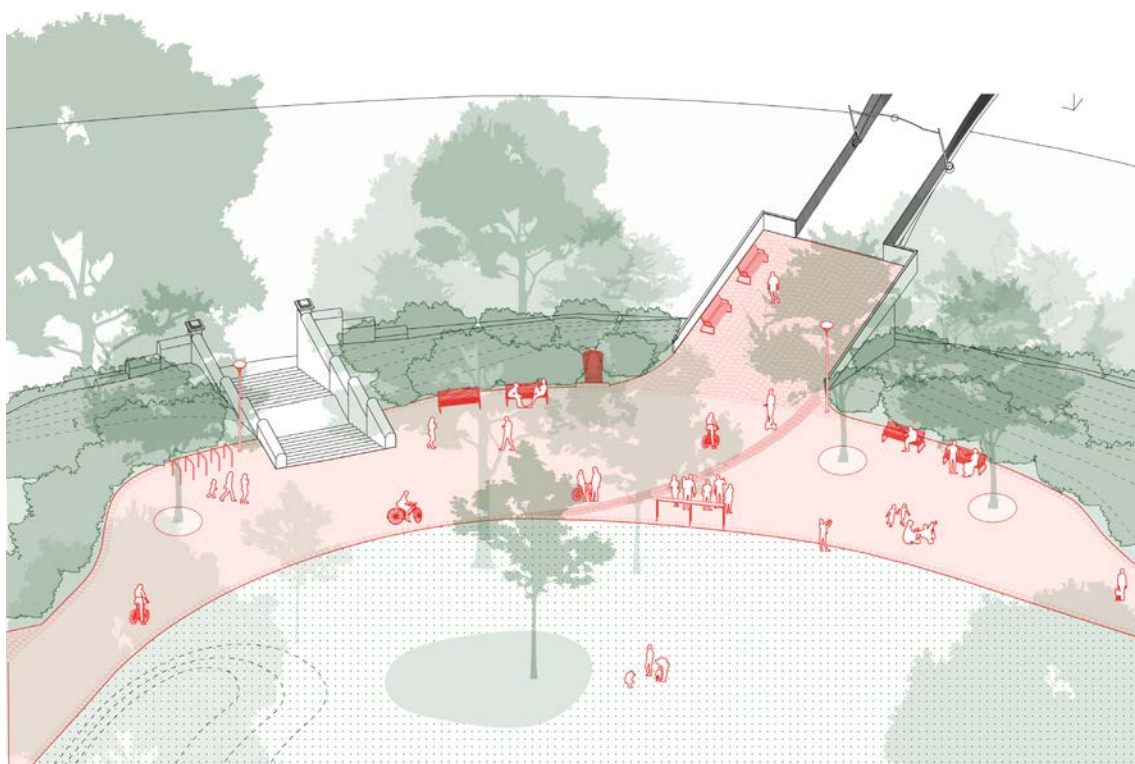
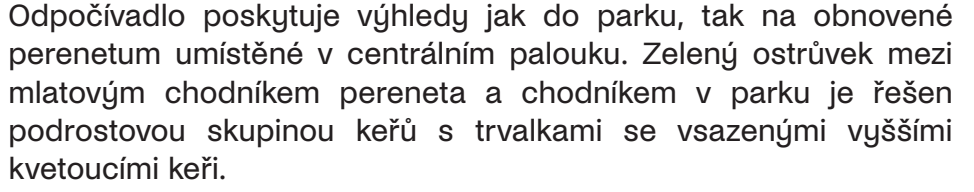

SCHÉMA KÁCENÍ A PROBÍREK PŘI REALIZACI ÚPRAV

SCHÉMA STAVU PO 10 LETECH, DALŠÍ VSTUPY DO STROMOVÉHO PATRA

NAVROVÁVÁNÉ STROMY - LEGENDA DRUHŮ STROMŮ PRO SITUACI NA PANELU 1:

ACA	Acer campestre	FSY	Fagus sylvatica	PAP	Prunus avium 'Plena'
ACB	Aesculus x carnea 'Briot'	FSYR	Fagus sylvatica 'Robusta'	PHI	Platanus x hispanica
AFL	Aesculus flava	FSYR	Fagus sylvatica 'Purpurea'	QCR	Quercus cerris
AHB	Aesculus hippocastanum	FSYPP	Fagus sylvatica	QROC	Quercus robur 'Concordia'
	'Baumannii'			QPU	Quercus pubescens
APS	Acer pseudoplatanus	FSYPE	Fagus sylvatica 'Pendula'	TPI	Tilia platyphyllos 'Orebor'
CBE	Cornus belizica	FSYZ	Fagus sylvatica 'Zlatá'	TPL	Tilia platyphyllos
CMA	Cornus mas (Cornel)	GBI	Ginkgo biloba	TOI	Taxodium distichum
genofond	JUN	Juglans nigra		UMI	Ulmus minor (lesostepní ekotyp)
CSA	Cassia sativa	SJA	Staphylea trifolia	TBA	Taxus baccata
COC	Celtis occidentalis	SJAR	Staphylea trifolia japonicum		
FOR	Fraxinus ornus				

SCHÉMA NAVRHOVANÝCH VÝSADB DŘEVIN A ZALOŽENÍ VEGETAČNÍCH PLOCH

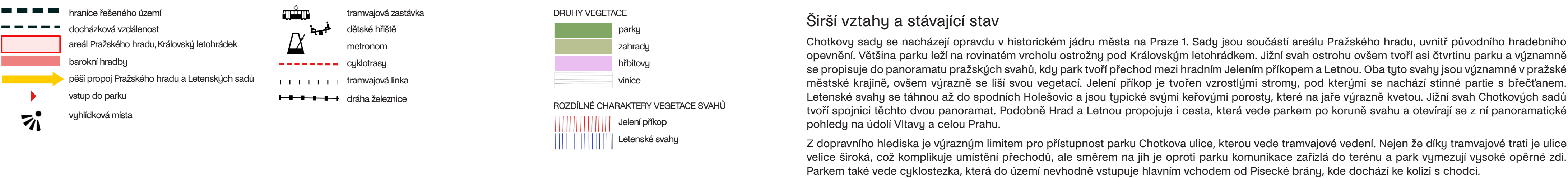
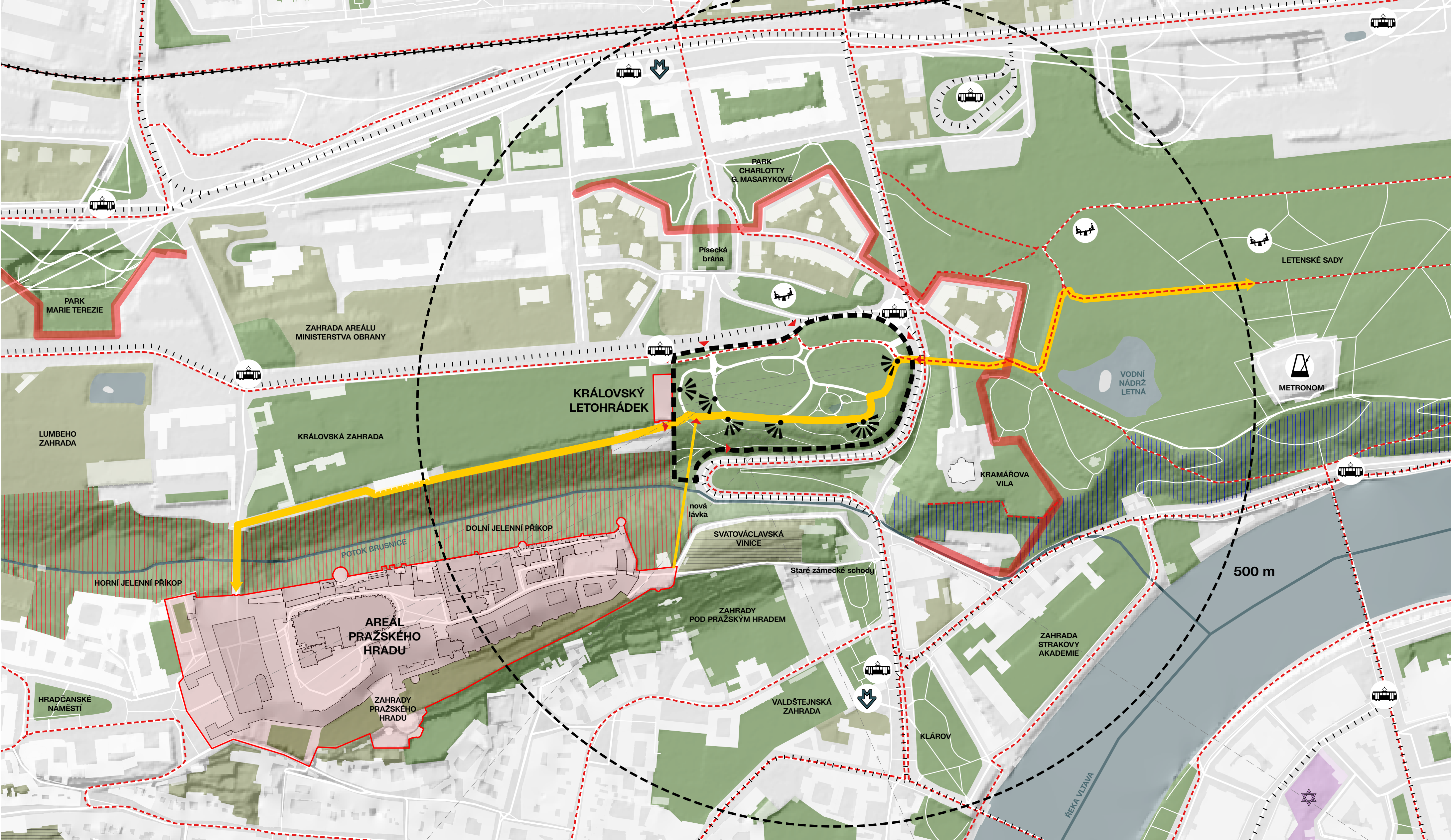
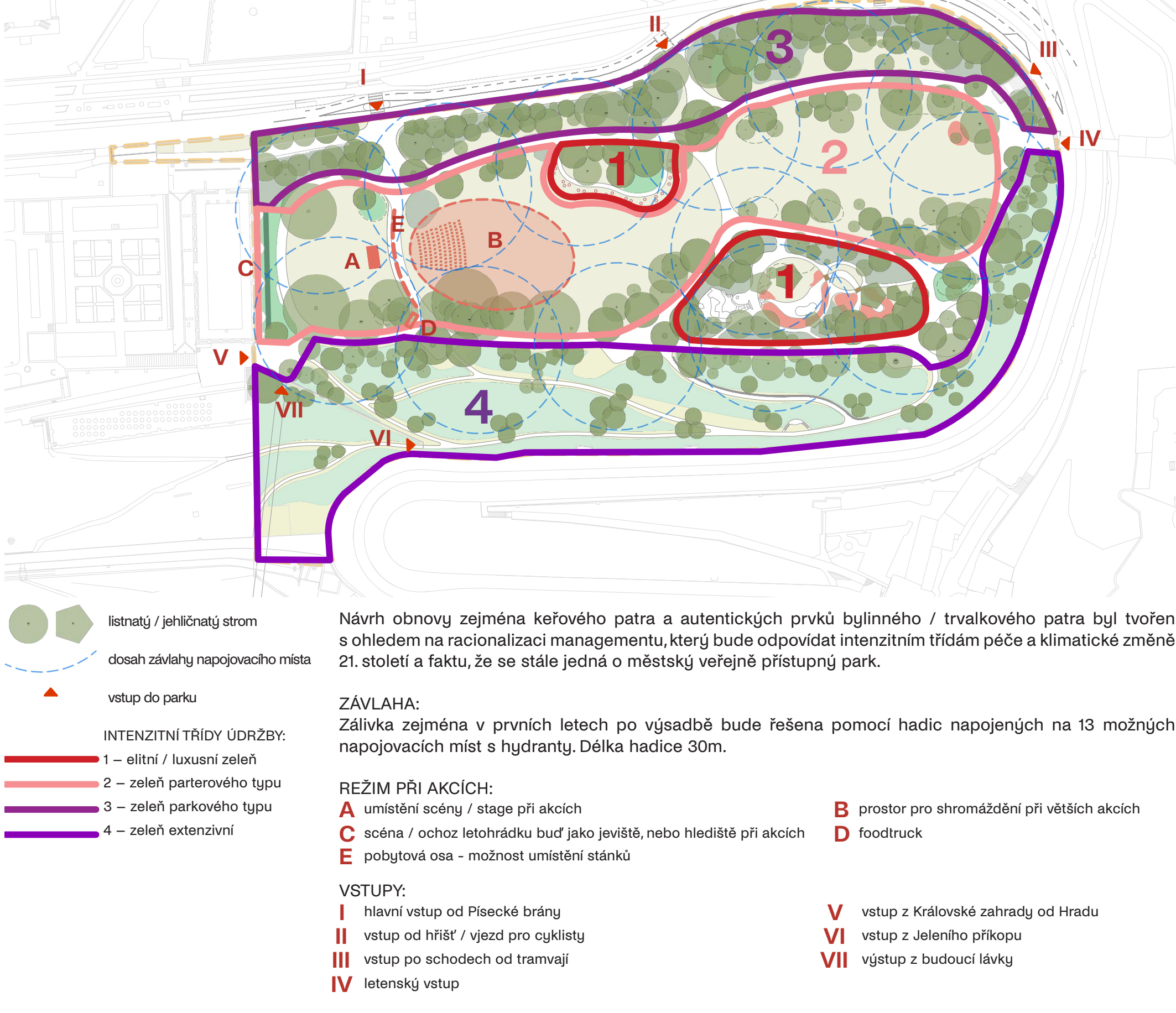
PROSTUPNOST, VZTAHY A PRŮHLEDY

VYUŽITÍ A VYBAVENOST - MOBILIÁŘ A OSVĚTLENÍ

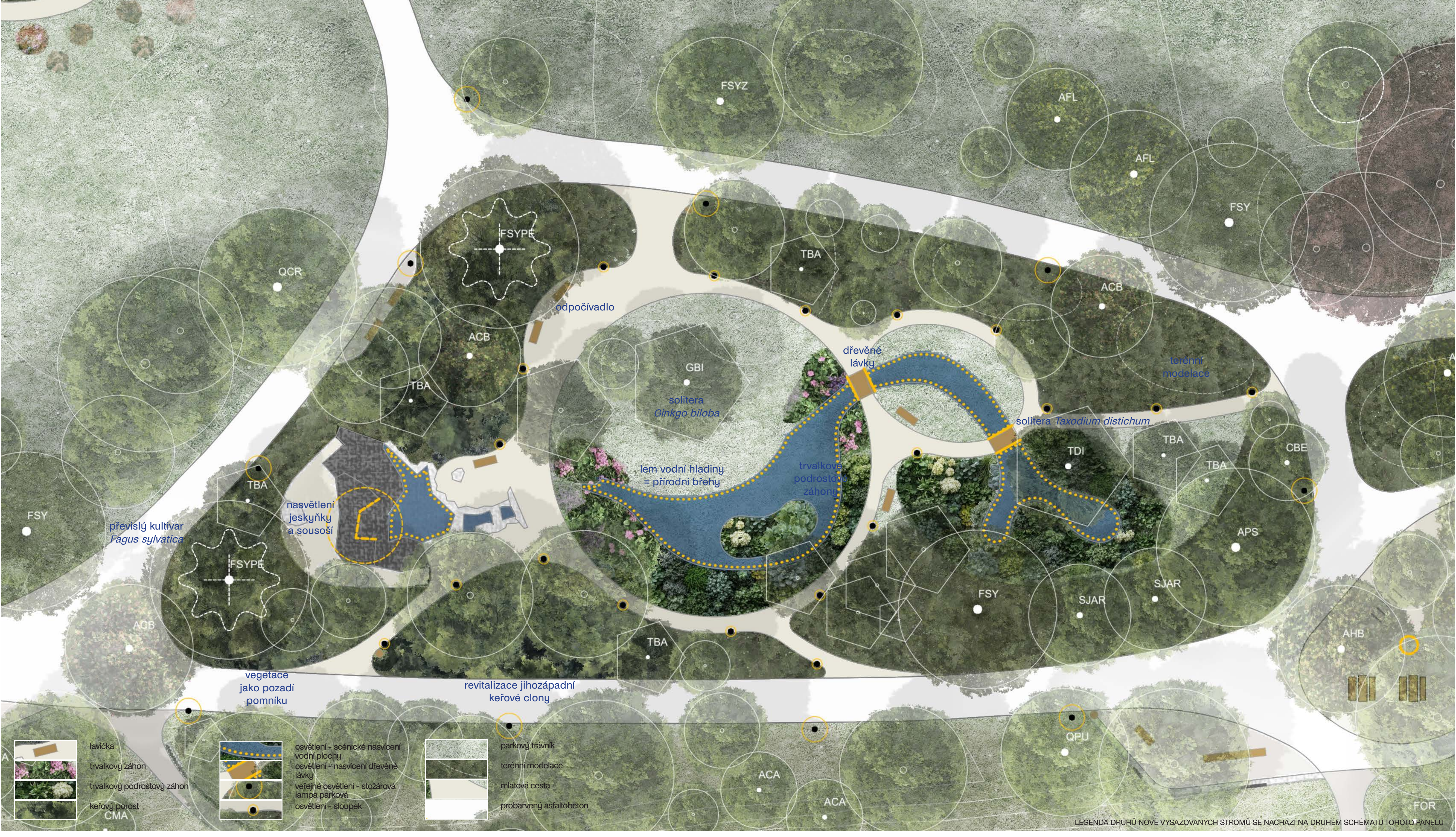
MANAGEMENT, REŽIM PRO KULTURNÍ AKCE

Širší vztahy a stávající stav

Chotkovy sady se nacházejí opravdu v historickém jádru města na Praze 1. Sady jsou součástí areálu Pražského hradu, uvnitř původního hradebního opěrního. Většina parku leží na rovině vrcholu ostrohu pod Královským letohrádkem. Jižní svah ostrohu ovšem tvoří asi čtvrtinu parku a výrazně se propíná do panorámu pražských svahů, kdy park tvoří přechod mezi hradební jeleňní příkopem a Letnou. Obě tyto svahy jsou významné v pražské městské krajině, ovšem výrazně se liší svou vegetací. Jelení příkop je tvořen vzrostlými stromy, pod kterými se nachází stinné parčí s březňákem. Letenské svahy se táhnou až do spodních Holešovic a jsou typické svými keřovými porosty, které na jaře výrazně kvetou. Jižní svah Chotkových sadů tvoří spojnici těchto dvou panorám. Podobně Hrad a Letnou propojuje i cesta, která vede parkem po koruně svahu a otevírá se z ní panoramatické pohledy na údolí Vítkovy a celou Prahu.

Z dopravního hlediska je výrazným limitem pro přístupnost parku Chotkova ulice, kterou vede tramvajové vedení. Nejen že díky tramvajové trati je ulice velice široká, což komplikuje umístění přechodů, ale směrem na jih je oproti parku komunikace zatížena do terénu a park vymezují vysoké opěrné zdi. Parkem také vede cyklostezka, která do území nevhodně vstupuje hlavním vchodem od Pleské brány, kde dochází ke kolizi s chodci.

Údolíčko s památkem Julia Zeyera

Údolíčko Zeyerova památník projde výraznou rekonstrukcí, jejímž cílem je obnovit původní intimní charakter místa, které vytváří v parku samostatný „pokojíček“ s charakterem nízký protoka. Cestní síť je matově připomínající lesní pěšiny a zpřístupňuje údolí číhými vstupů. Doplnění jsou dvě dřevěné lávky přes potok, který se vine dnem údolí. Břehy jsou obnoveny jako přírodní, doplněné o porosty trvalkových záhonů. Údolí vytváří v parku na ostrohu v centru města zcela jiný svět. Vrostlé stromy údolí zastřeší.

Porosty se místy mírně otevírají a tvoří průhledy do parku a zároveň do údolí zvou návštěvníky. Cestní síť je matově připomínající lesní pěšiny a zpřístupňuje údolí číhými vstupů. Doplnění jsou dvě dřevěné lávky přes potok, který se vine dnem údolí. Břehy jsou obnoveny jako přírodní, doplněné o porosty trvalkových záhonů. Údolí vytváří v parku na ostrohu v centru města zcela jiný svět.

Odpočívadlo nad Kramářovou vilou, vyhlídka sv. Máří Magdaleny

Odpočívadlo je tvořeno mlatovým pláckem pod korunami vzrostlých kaštanů, které jsou podpořeny novou výsadbou. Plocha je vybavena piknikovými sety v provedení Pražského moštáře. Podobné odpočívadla na rozcestích se nacházejí na sousední Letné, což vede k vizuálnímu propojení obou parků. Odpočívadlo poskytuje výhledy na Kramářovu vilu a je místem, kde se již dnes zastavují turistické výpravy. Z tohoto důvodu je odpočívka vybavena stojany na kolečková zařízení (kola, koloběžky atd.).

Vyhlídka sv. Máří Magdaleny je největší z navržených vyhlídek a poskytuje panoramatický pohled z ostrožny Chotkových sadů dolů na Prahu. Vyhlídka je vymezena zábradlím, aby nedocházelo k vyhlápkování svahu pod ní. Na vyhlídce se nachází atypové sedací lavice větších rozměrů. Dlažba je kamenná kostka kladená do oblouku. Díky větší spáře i zde může zasakovat dešťová voda. Na vyhlídce je zachován stávající strom, jenž poskytuje přírůžný stín návštěvníkům.

Jižní svah

Cestní síť jižního svahu je doplněna o směry na Jelení příkop. Zpevněné plochy jsou řešeny z řádkové dlažby, která se nachází například nad říčkou. Kladení dlažby do řádků napříč osu cestu působí ve svahu protiklužně, zároveň je dlažba částečně propustná. Dojde k obnově vývaršně přepadu vody z jezírka a založení odpočívadla nad ním.

Porost jižního svahu bude citlivě obnověn směrem k původní kompozici skupin vzrostlých stromů s podsaadbou keřů. Budou vybrány stávající skupiny perspektivních keřů mimo průhledy, které budou zapěstovány a doplněny novou výsadbou. V rámci výsadeb na jižním svahu bude použita iluze výškové gradace, kdy na patu svahu budou umístovány druhy nízké, které se budou směrem ke koruně postupně zvyšovat. Gradaci zakončí vzrostlé stromy v údolíčku a skupina dubů. Tento efekt gradace vytvoří dojem většího převýšení a podpoří zapojení svahu do pražského panoramatu jako předěl fenoménu svahů Letné a Jeleního příkopu. Nad kamennou rovinou a cestíčkami budou vysazeny nízké kvetoucí keře připomínající původní skaliky.

Údoličko s památníkem J. Zeyera

Výsledkem rekonstrukce údolíčka má být obnova intimní atmosféry místa a navodit pocit, že návštěvník vstupuje do jakéhosi „pokojíčku“ s odlišným charakterem oproti zbytku parku. Toho je dosaženo zejména revitalizací keřových porostů, především jhoadpadní clony, která je dnes ve velmi špatném stavu a zároveň tvoří záda památníku. Do keřových výsadeb jsou mimo jiné navrženy semenáče tisů, které v budoucnu dorostou do větší výšky a pomohou dotvořit iluzi větší hloubky údolíčka.

Přírodní ráz podpoří i mlatové pěšiny bez obrub a podrostové záhony z trvalce s přírodnějším charakterem, které se táhnou až k vodní hladině s pozvolným břehem. Dominantou prostoru je jinan dvouletý, jenž na podzim prozáří údolí svými zlatožlutými listy.

Aby celek nepůsobil stísněně, jsou na několika místech vytvořeny průhledy do okolí. Jejich poloha byla upravena s ohledem na umístění a vzrůst stávajících stromů v terénu.

Centrální osa parku zakončená letohrádkem

Hlavní průhled umístěný na osu centrálních palouků je základním kompozičním rozvržením parku. Proto se ho návrh snaží maximálně zachovat a neumísťovat do tohoto průhledu rušící prvky. Průhled je rámován vzrostlými druhy velkých stromů – buky, duby, platany, jrovy, které společně s volnou travnatou plochou umocňují velikost středové části parku. Cesty, které vedou napříč palouky, jsou mírně zapuštěné pod jemně modelovaný terén a neruší tak v klíčových pohledech. Tyto principy se snažíme uchovat. Návrhovým zásahem do centrálního pohledu je pobyťová osa, tedy rozšíření chodníku mezi hlavním vstupem od Písecké brány a novou lávkou na Opuš. Tato trasa je doplněná o pás dlažby, na kterém jsou na okraji průhledu umístěny lavičky. V případě konání akcí je do této části rozšíření chodníku možné umístit stánky. Osa je zakončena předsadbou soklu letohrádku v podobě vyšší stíhané živé stěny s doplněním v podobě volně rostoucích živých keřů, které obnovují původní princip „lode na moři zeleně“.

zkratka do Jeleního příkopu

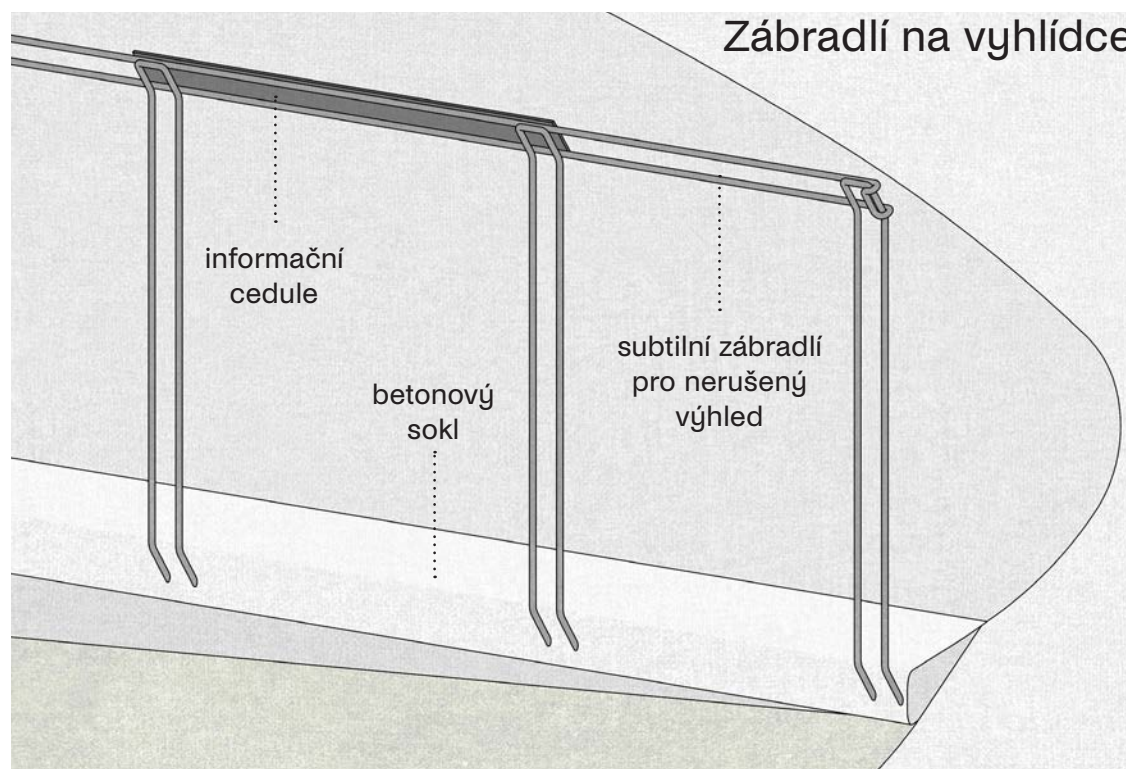
vyhlídka sv. Tomáše

vodní plocha s přírodními břehy

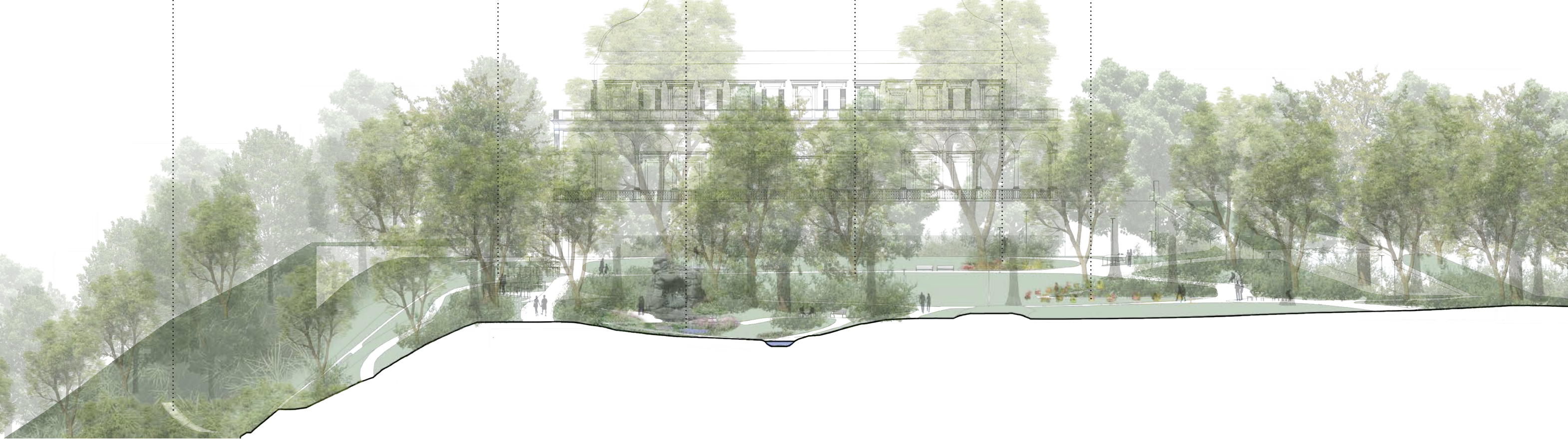
centrální pobyťová osa s lavicemi

Dívk s jablkem

perenetum

Zábradlí na vyhlídce

Příčný řez terénem

Na příčném řezu je jasné patrné, že Chotkovy sady leží na dvou odlišných terénech – na téměř rovinaté plošině ostrožny a na jejím jižním svahu. Plošina se pozvolna svažuje k jihu a východu, přičemž v obou směrech je zakončeno prudkým svahem. Ten je zejména jižně, směrem k Jelenímu příkopu, velmi strmý, s převýšením přes 20 metrů. Na úrovni Chotkovy ulice je svah podepřen kamennou zdí. Jak ulice stoupá k Hradčanské, rozdíl výšek svahu se postupně zmiňuje.

Do svahu jsou navrženy stezky, které propojují park s Jelením příkopem a zároveň a zároveň odpovídají původnímu historickému trasování cestní sítě. Přímé napojení pěších přes Chotkovu ulici se ukázalo jako technicky nereálné bez zásadních zásahů do vozovky a tramvajové trati. I proto má nově plánovaná lávka na Opuš velký význam, stejně jako vstup do parku přes Jelení příkop.

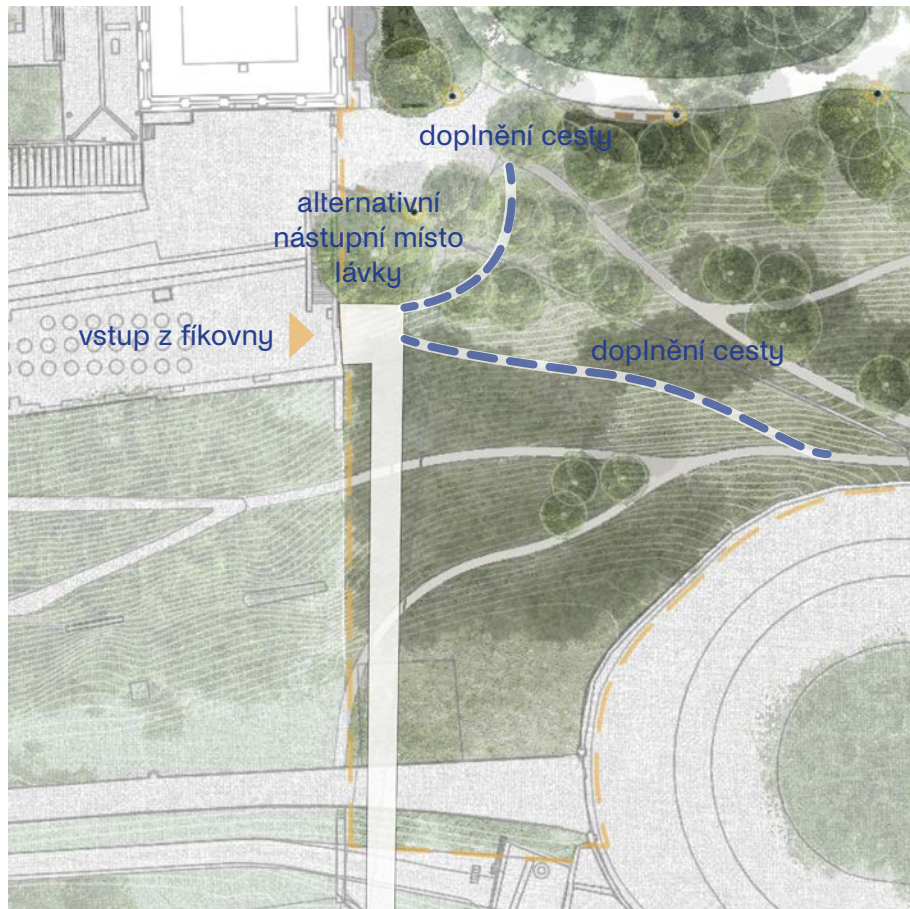
V horní části sadů se nachází terénní sníženina s památníkem Julia Zeyera a vodním prvkem. Romanticky pojatý potok zde vyvěrá ze skaliska u sousedí, protéká údolíčkem s přírodními břehy připomínajícím lesní zákoutí a mizí v přepadu. Objevuje se pak znovu až ve vývraťšti na jižním svahu. Zde zasakuje a přetéká do bezpečnostního odvodu vody.

Alternativní poloha lávky

V rámci zpracování návrhu jsme se zamýšleli nad lávkou spojující Chotkovy sady a Opuš. Tento jednoduchý spoj přináší nesporné komunikační i provozní výhody pro správu celého parku a umožňuje zpřístupnění parku i ve večerních hodinách. Na významu lávka nabývá i s ohledem na praktickou nemožnost zpřístupnění parku z jihu zásahem do Chotkovy ulice, toto opatření by bylo velice nákladné a dotklo by se i vedení tramvajové trati.

Ověrem navržená poloha lávky přináší také řadu nevýhod způsobených zejména výškou osazení do terénu, které způsobuje, že je lávka 90 m dlouhá. Takto velká konstrukce se bude silně uplatňovat v panoramatických pohledech ze směru Letná a Chotkovy sady a přehradí průhled do Jeleního příkopu ve směru z Chotkovy ulice. Ač by byla konstrukce subtilní, hodnotíme ji v těchto pohledech jako rušící.

Pokud by byla lávka osazena do nižší terénní polohy, výrazně by se změnila délka lávky asi o jednu třetinu a fakt, že by byla v průhledu osazena níže, by také potlačil její vizuální dominanci v rámci průhledu do Jeleního příkopu z Chotkovy ulice, ale také z průhledů do plošiny Chotkových sadů i Letné. Nevýhodou tohoto řešení je nutnost do záahu zdi říčkovy, přes kterou by byla lávka zpřístupněna.

Perenetum

Ve své době reprezentovalo významný prvek pro vystavení peren na odví širší veřejnosti. Solitérní rozmištění umožňovalo obdivovat jednotlivé taxony ve své plné kráse a procházet se mezi nimi. Návrh počítá s připomenutím tohoto přístupu. Pereny budou rozmištěny v menších kruhových záhonech vždy prezentovány jako solitéry. U některých taxonů lze použít podrostové trvalky pro zapojení porostu a snížení nároků na údržbu. Vybrané budou jak soudobé, tak historické taxony, stejně jako byly vybrány v době založení pereneta.

Pereny

Aster antiochae – nebo jiné severoamerické astry odolné suchu

Aster novae-angliae – tradiční zahradní astry

Baptisia – vynikající solitéra at v modré, bílé nebo v jingích barvách (B. 'Pink Truffles')

Paeonia – např. *P. mlokosevitchii*, *P. 'Festiva Maxima'*, nebo selekce dřevitých pivoněk z českých záhrad

Heterochea camporum var. glandulosa – nesmí chybět vzhled doporučeného sortimentu

Hemerocallis – pro laka pozdními astry kvetoucí v létě, dobře doplňují květní diagram o letní květiny

např. *Kalmia latifolia* var. *Nortensis* je jednou z méně zraněných selekcí

Solidago rugosa 'Fireworks' – krotký zástupu dnes ostražovaných peren

Podrostové trvalky k vybraným druhům

Paricaria affinis – historicky tradiční trvalka vhodná na kraje záhonů, stále využívaná např. ve Francii

